

[Johannes Lou.]

skulde bringe det store Fremskridt, at skabe let Adgang til Overførelse af Medlemmer fra de statskontrollerede Sygeforeninger til de anerkendte Sygekasser og omvendt. Det Krav tiltraadte dette Udvalg saaledes straks.

Se, nu kan man jo spørge, hvilken Forskel der er mellem Udvalgets Stilling og den Stilling, som de Radikale og vi indtog i forrige Rigsdagssamling. Der er den Forskel, at vi fra vor Side foreslog en yderligere Ændring i Sygekasselovens § 6, hvor det drejer sig om Adgangen til Optagelse af velstillede indenfor Sygekasserne. Der sagde vi, at man skulde gaa til at lade enhver Sygekasse have en Afdeling for velstillede. Naar man nu ser, hvorledes det er gaaet dette vort Forslag om Sygekasser for velstillede ude i den almindelige Befolkning, naar vi ser, hvorledes „Sygekassetidende“ Gang paa Gang har omtalt vort Forslag og har omtalt det i meget rosende Vendinger, naar vi ser, hvorledes Sygekasseorganisationer har omtalt denne Del af vort Forslag i særdeles gode og velvillige Vendinger, og hvorledes man i „Sygekassetidende“ har set Anledning til at kritisere Kommissionens forslaget med Hensyn til dets Stilling overfor de velstillede Sygekasser, vil man forstaa, at naar nu dette Lovforslag kommer til Behandling i et Udvalg, maa vi fra vor Side paa det nøjeste undersøge, hvad der ligger til Grund for, at disse Sygekasser for velstillede helt er gaaet ud af Diskussionen. Men Kommissionen har ment ogsaa at ville være elskværdig overfor vort Forslag paa dette Felt, har villet give os en lille cadeau, og det mener den at have gjort ved i Kommissionsbetænkningen at foreslaa en Ændring i de bemeldte Sygekassers Stilling. Denne Ændring findes ogsaa i Regeringens Forslag, nemlig i 3die Stykke i § 1, 1ste Sætning. Med Formandens Tilladelse skal jeg citere den:

„En anerkendt Sygekasse, som i Henhold til de hidtil gældende Bestemmelser den 1. Oktober 1928 havde oprettet en Afdeling for bemidlede nydende Medlemmer, kan fremdeles opretholde denne, for saa vidt angaar de Personer, der paa det nævnte Tidspunkt var Medlemmer af Afdelingen.“

Vi fra vor Side — og jeg er sikker paa, det samme er Tilfældet med de Radikale, men det maa den radikale Ordfører selvfølgelig om — betragter ikke dette som en cadeau til os med Hensyn til den Stilling, vi har haft overfor de bemeldte Afdelinger. Enten maa disse Afdelinger, saaledes som de nu er, indgaa som et Led i hele Ordnin-

gen, eller kan de ikke det, maa man resolut erkende, at disse Afdelinger ikke længere kan gøre Fyldest under Nyordningen og derfor savner Eksistensberettigelse. Men naar vi saaledes erkender, at de eventuelt under en Nyordning savner Eksistensberettigelse, vil vi samtidig skarpt understrege, at de døende, medens de var i Funktion, stærkt har vist, at de Fortsættelseskasser, som nu skal danne Grundlaget for denne gode Lovgivning, bør hvile paa et mere stedligt Grundlag end de Fortsættelseskasser, som vi hidtil har været ude for, og det er jo netop et Forhold, som Lovforslaget gaar ind for. Jeg er principielt enig med Kommissionens Forslag i, at der paa samme stedlige Omraade kun skal godkendes een statskontrolleret Sygeforening, saaledes som det er sagt i Lovforslagets § 4, 2det Stykke, men jeg er i Modsatning til Socialdemokraternes Ordfører indforstaaet med det Ændringsforslag, som Sundhedsministeren har stillet til Kommissionens Forslag om Hensyntagen overfor to privat virkende Sygeforeninger, som er blevet statsanerkendt og er gaaet ind under Statens Kontrol. Vi vil derfor støtte den Ændring, som er foreslaaet i saa Henseende. Vi mener, at det private Initiativ paa dette Omraade, hvor Staten var tilbage, ikke nu maa blive skuffet og komme i Klemme hos de Organisationer, som man hidtil har haft. Vi mener, at naar man endelig gaar til en reel Sygeforsikring for alle, maa man optage det Spørgsmaal, om der ikke var Anledning til som en Overgangsbestemmelse at lade alle tidligere Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, som paa Grund af Velstillethed er gaaet ud af Sygekasserne, uden Hensyn til Alder og Helbred have Adgang til at kunne blive optaget i en af de statskontrollerede Sygeforeninger eller statsanerkendte Sygekasser, da det er paa Grund af Regeringens Mangel paa Initiativ til at faa løst denne Sag i rette Tid, at de ikke har kunnet lade sig forsikre. Vi kunde tænke os at gaa videre og at lade alle, for hvem der skaffes fyldestgørende Attest for, at Helbredet er i Orden, Adgang til, nu de kan faa en virkelig Forsikring, i Løbet af et Aar eller saa at kunne indtræde i disse statskontrollerede Sygeforeninger med den absolutte Ret.

Der er et Spørgsmaal, som ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa, nemlig Stillingen til den Del af Kommissionens Beretning, der omhandler Invalideforsikringen. Vi er jo ikke for de store Skridt ad Gangen, vi er tilfredse, naar bare Skridtene gaar i den rigtige